

גבור מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
י מי הוא זה מלך הכבוד והוא מלך הכבוד סלה:

— זוהר תהלים —

רנ"ג] ואף על גב שפמה ענפים יש באילן
וכמה תאנים עליהם - אלו שהקדימו
בראשונה נקראים בכורים. אלו הם ראשים
של כלם. כדגמא שלהם נאמר (תהלים כד)
שאו שערים ראשיכם. (ישעיה מ) שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אלה. (במדבר א) שאו
את ראש כל עדת בני ישראל.

שאו שערים ראשיכם. שערים אלו הם
חמשים שערים של בינה, שהיא
ישיבה של מעלה. ושאו פתחי עולם - של
ישיבה של מטה. שכל מי שמשתדל
בתורה, לבסוף מתנשא. זהו שכתוב (משלי
ל) אם נבלת בהתנשא. ובארוהו בעלי
המשנה, כל המנבל עצמו על דברי תורה,
לסוף מתנשא, ויבא מלך הכבוד, ואין
כבוד אלא תורה. מכאן, מי שלומד תורה
שנקראת כבוד, נקרא מלך. ולא תאמר
באותו עולם הבא ולא יותר - אלא מלך
בשני עולמות, בדמות רבונו. ומשום זה
כפול הפסוק פעמים. אחת - מי זה מלך
הכבוד. שתים - מי הוא זה מלך הכבוד.
שאו שערים ראשיכם, מהו ראשיכם?
פעמים. אלו חיות המרובה העליונה,
וחיות המרובה התחתונה. (ע"כ רעיא מהימנא).

חבור תורה שבכתב לתורה שבעל פה

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם (כד, ז): [זוהר במדבר פ' פנחס (ד)
רנ"ג] רבי שמעון פתח פסוק ואמר, שאו
שערים ראשיכם וגו'. פסוק זה בארוהו
ונתבאר. אכל שאו שערים ראשיכם - אלו

רבי שמעון אומר, נודע בשערים
בעלה, איזה שערים? כמו שנאמר (תהלים
כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם. ומשום השערים הללו, שהם דרגות
עליונות, בגללם נודע הקדוש ברוך הוא,
ואם לא - לא יכולים להתדבק בו.

בא ראה, הרי נשמת האדם אין היא [אין] מי
שיכול לדעת אותה, אלא על ידי אברי
הגוף, והם הדרגות שעושות אמנות
הנשמה. משום כך נודע ולא נודע. כך
הקדוש ברוך הוא נודע ולא נודע, משום
שהוא נשמה לנשמה, רוח לרוח, גנוז
וטמיר מן הכל. אבל באותם השערים, שהם
פתחים לנשמה, נודע הקדוש ברוך הוא.

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם (כד, ז): [זוהר שמות פ' ויקהל (ד)
קצ"ו] בשעה שנכנס הקדוש ברוך הוא לגן
עדן, אז כל אותם עצי הגן וכל אותן נשמות
הצדיקים פותחים ואומרים, (תהלים כד) שאו
שערים ראשיכם וגו'. מי זה מלך הכבוד
וגו'. שאו שערים ראשיכם וגו'. ובשעה
שנשמות הצדיקים שבארץ חוזרות לגופן,
אז מחזיקים בהם כל אותם מלאכים,
ואומרים (שם קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי
ה'. ולמדנו שזה המחנה השלישי שאומר
את זה בארבע השעות האחרונות.

כל המנבל עצמו על דברי תורה, לסוף מתנשא
ויבא מלך הכבוד - ואין כבוד אלא תורה
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם (כד, ז): [זוהר ח"ג פ' פנחס (ד)